La Junta informa...

Interferències parentals

Molta participació per part de tots els assistents

El passat divendres 29 de gener es va realitzar el 2n curs de Formació Continuada 'Les interferències parentals com a forma de maltractament infantil', a càrrec de la Dra. Mila Arch.

L'objectiu era oferir formació sobre les interferències parentals, conceptualitzades com una forma de maltractament infantil, tot considerant les seves conseqüències a curt, mitjà i llarg termini en els menors que les pateixen. El tema es va contextualitzar dins d'un marc general relacionat amb les ruptures familiars i es van abordar les disfuncions en casos de separació o divorci (parentificació, mediatitzacions, etc.), així com la seva avaluació i intervenció. La sessió va ser plantejada des d'una perspectiva principalment aplicada, on la participació de tots els assistents va ser la protagonista.

Half Annual Meeting

Posada a punt a Estocolm

La trobada era organitzada per les dues associacions sueques que organitzen conjuntament el congrés europeu 2016 a Estocolm.

Es van tractar diversos temes: tresoreria i auditoria, revisió dels aspectes de formació i acadèmia mòbil, seguiment dels projectes que la EABCT subvenciona, presentació dels nous representants i comiat dels sortints. A més, es van fer les presentacions de les tres candidatures que opten al congrés de 2020: Grècia-Atenes, Croàcia-Dubrovnik i Irlanda-Dublín. A la reunió d'agost es realitzarà la votació per tal d'escollir la candidatura guanyadora.

Algunes instantànies de la trobada >>

Per acabar, es va fer seguiment de l'organització dels propers congressos: Istambul'17, Sofia'18 i Berlin'19. Les associacions organitzadores van realitzar presentacions per tal d'informar als representants de l'evolució de la organització dels dits congressos. A més, es va fer un *brainstorming* per ajudar a l'associació alemanya a fer el 'llançament' del proper congrés europeu a Berlín (2019), donat que es farà a Melbourne al juny, al congrés mundial.

Eva Valcárcel
Representant Internacional de l'SCRITC

Supervisions en grup

La propera serà el 12 d'abril

Encara queden places per **la tercera supervisió en grup** que es realitzarà el dimarts 12 d'abril de 18 a 20 hores. La sessió sobre TCC aplicada a infants i adolescents serà guiada pel Joaquim Puntí (Supervisor acreditat per l'SCRITC) del Servei de Salut Mental Infants i Joves de la Corporació Sanitària Parc Taulí i professor associat del Departament de Psicologia Clínica i de la Salut de la UAB.

Els grups seran com a mínim de 4 terapeutes fins a un màxim de 8 i el seu cost serà de 30 euros.

SCRITC. Formació continuada

Cursos, congressos i tallers (ve de la pàgina 2)

Teràpia assistida amb animals en nens i adolescents

El proper divendres 29 d'abril es durà a terme el tercer curs de Formació Continuada a càrrec d'Anna Sintes, Psicòloga Clínica de l'Hospital Materno-Infantil de Sant Joan de Déu. El curs donarà un repàs teòric i pràctic a les diverses aplicacions de la Teràpia Assistida amb Animals en el camp de la Psicologia Infantojuvenil.

Al web de la SCRITC podeu consultar el programa i formalitzar la vostra inscripció que romandrà oberta entre l'11 de març i el 22 d'abril de 2016.

Díptic del curs de teràpia amb animals >>

V Jornada de salut mental perinatal

Des de la Sociedad Marcé Española (MARES), el 10 de Juny de 2016 ens arribarà la V Jornada de Salud Mental Perinatal on es parlarà entre d'altres, de l'impacte dels factors nutricionals, del vincle en el neurodesenvolupament de la descendència, dels efectes de la violència de gènere, l'interès de les Unitats de Neonatologia per afrontar l'estrès i dos ponències sobre la depressió perinatal i l'aferrament.

Aquest any, el dia previ a la jornada, s'ha organitzat un 'Taller sobre l'Aferrament, vinculació adulta i psicopatologia', a càrrec de l'Arun Mansukhani.

Congrés nacional de trastorns de la personalitat

Entre els dies 26 i 28 de Maig es durà a terme el XI Congrés Nacional de Trastorns de Personalitat a Toledo. En aquesta convocatòria es tractaren temes de gran interès i controvèrsia com les dificultats diagnòstiques i de classificació, l'efectivitat de les diferents intervencions psicoterapèutiques i farmacològiques, els avenços neurocientífics, el suïcidi i les addiccions, entre d'altres.

Formació TCC: Acreditació SCRiTC - EABCT

El programa se centra en les principals estratègies, procediments i tècniques de tractament cognitivoconductuals. La formació serà impartida per l'Eva Baillès, professora del Departament de Ciències Experimentals i de la Salut de la UPF i del Departament de Psicologia Clínica i de la Salut de la UAB.

Trobareu el document complet d'aquesta formació SCRITC-EABCT al nostre web >>

El curs tindrà lloc els propers dies 6, 7, 20 i 21 de maig, i 3, 4 de juny. Els divendres l'horari serà de16 a 21h i els dissabtes de 9:30 a 14:30h. El preu reduït per als socis de l'SCRiTC és de 300€, mentre que per als alumnes que no en siguin serà de 450€.

infoscritc

Butlletí Informatiu de la Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament

85 abril 2016

sumari

Editorial

La junta informa:
- Interferències parentals
- Half Annual Meeting
- Supervisions en grup

Formació continuada:
- XXXI Reunió Anual de l'SCRiTC: 13 de maig
- La Trobada d'Estiu dins el I Congrés de Psicologia Sanitària i Salut Mental
- Teràpia assistida amb animals en nens i adolescents
- V Jornada de salut mental perinatal
- Congrés nacional de trastorns de la personalitat
- Formació TCC: Acreditació SCRiTC-EABCT

Evidència científica de la TCC:
- Efectes de la TCC sobre la preocupació en deliris persecutoris en una mostra de pacients amb psicosi: Un estudi controlat i aleatoritzat en paral·lel

Qui és qui?:
- Joan Deus

Programa de la Reunió Anual de l'SCRiTC

Editorial

A quest trimestre està carregat de propostes i necessitem la vostra col·laboració. Tenim tres cursos de formació, dues jornades i una supervisió en grup. El que us demanem és la vostra participació i sobretot la difusió de totes les activitats entre els vostres coneguts psicòlegs. La intenció no és només fer un ple en totes les activitats, sinó també donar a conèixer l'activitat de la nostra societat a tota la comunitat.

Pel que fa a la formació continuada, a l'abril tenim el curs de 'Teràpia assistida amb animals en nens i adolescents', al maig i juny el curs de 'Principals estratègies, procediments i tècniques de tractament cognitivoconductuals' que forma part de la formació bàsica per a la certificació de terapeuta cognitivoconductual de l'SCRiTC-EABCT i, finalment, al juny, el curs de 'Principis elementals de Bioètica'.

També a l'abril, es durà a terme la tercera supervisió en grup a càrrec del Joaquim Puntí. No cal recordar que les supervisions són imprescindibles per a la reacreditació. Però no només volem destacar això, moltes vegades pensem que les supervisions només són per les persones que comencen a fer tractament i, en canvi, podem trobar estudis que destaquen la importància de les supervisions en la pràctica clínica de qualitat (Pretorius, 2006). La seva rellevància és deguda a que encara no tenim tractaments basats en l'evidència per a tots els trastorns, sobretot en aquells casos en els que hi ha comorbiditat de trastorns i esdevenen casos complexes o quan, per algun motiu, no podem utilitzar les tècniques d'elecció. És en aquests casos quan la supervisió pot ser més útil per tal de realitzar la formulació del cas o per a dissenyar un tractament específic i, fins i tot, per resoldre o discutir possibles abordatges terapèutics.

Finalment, les supervisions també són un espai per explorar i posar a prova els pensaments i les emocions del terapeuta sobretot quan, a diferència d'altres països com Alemanya, la nostra societat no té sessions en grup per a terapeutes (per a més informació veure Pretorius (2006) *Cognitive behavioural therapy supervision: Recomended Practice. Behavioural and Cognitive Psychotherapy*, 34, 413–420).

Així mateix, durant el present trimestre tindrem un dels esdeveniments més importants de la nostra societat, la Reunió Anual de l'SCRiTC i el Workshop pre-reunió, que es durà a terme al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona els dies 12 i 13 de maig. I finalment, la Trobada d'Estiu que aquest any creix i s'inclou en un projecte de col·laboració entre la Universitat Autònoma de Barcelona, el CORE de Salut

scritc | Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament

Edita: Societat Catalana de Recerca i Teràpia del Comportament (SCRITC). Apartat de correus núm. 11. 08193 Bellaterra (Barcelona)
Tel. 618 62 23 23. E-mail: info@scritc.cat
InfoSCRiTC (Ed. impr.): ISSN 2385-734X
InfoSCRiTC (Internet): ISSN 2385-7331
Dipòsit Legal: B11765-2015

Mental de la mateixa universitat, la Societat Catalano Balear de Psicologia i la nostra societat, en el I Congrés de Psicologia Sanitària i Salut Mental. Pensem que aquesta serà una molt bona oportunitat per a donar-nos a conèixer i que les promocions més joves de psicòlegs trobin un espai dedicat a la formació i disseminació de la nostra corrent. Per aquest motiu, hem preparat una taula amb participació popular dissenyada especialment amb aquestes finalitats on es pugui posar en comú el tractament cognitiu conductual, les supervisions i, com no, l'SCRiTC.

Ja per acabar també pensem que és important fer difusió d'un dels més recents projectes de la societat, la col·laboració amb MentalCheck, que té l'objectiu de desenvolupar una eina TIC basada en una plataforma web per al disseny de l'avaluació i intervenció ecològica momentània i la seva realització mitjançant dispositius mòbils. Podreu tenir tota la informació el dia de la Jornada i en l'acte gratuït que es realitzarà el 12 de maig al CCCB després del workshop.

Només ens resta dir que esperem que totes les activitats i els nous projectes siguin del vostre gust i que us facin sentir que pertànyer a la nostra societat té cada cop més avantatges!

Eva Baillès
Presidenta de l'SCRITC

SCRITC. Formació continuada
Cursos, congressos i tallers (segueix a la contraportada)

XXXI Reunió Anual de l'SCRiTC: 13 de maig

El 13 de maig del 2016 es durà a terme la nostra Jornada anual. Com en els darrers anys, es farà al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB). Enguany tractarem temes tan interessants com l'acompanyament psicològic al final de la vida o els efectes neuropsicològics, entre d'altres, de la psicoteràpia en trastorns psicòtics. La Masterclass 'Intervenció en els trastorns de personalitat i les conductes de risc' la durà a terme José Luís Trujillo. La Conferència, 'Prestación de Apoyos a las personas con TEA en la adolescencia y Vida Adulta' tractarà sobre la part més pràctica del tractament dels Trastorns de l'espectre autista i serà impartida per l'Agustín Illera Martínez, Responsable del servei d'Adults GAUTENA, que el dia abans haurà conduït el WORKSHOP: *'Claves en la intervención con personas con TEA'*. La conferència de cloenda estarà dedicada a la 'E-teràpia. L'ús de les noves tecnologies en el camp de l'avaluació i el tractament psicològic' a càrrec de l'Ivan Alsina de la Universitat de Vic Universitat Central de Catalunya. Com sempre, abans de dinar tindrem la oportunitat de gaudir de la Sessió de cartells 2016 i, abans de l'assemblea, es lliurarà el Premi Toro 2016. Us hi esperem!. Més a www.scritc.cat

Tríptic de la XXXI Reunió Anual >>

La Trobada d'Estiu dins el I Congrés de Psicologia Sanitària i Salut Mental

El dia 9 de juny de 16 a 18 hores tindrem la nostra 3a trobada d'estiu en el marc del I Congrés de Psicologia Sanitària i Salut Mental. Pensem que aquesta iniciativa és una bona oportunitat per donar a conèixer la nostra societat a d'altres persones i col·laborar amb altres entitats.

Evidència científica de la TCC.

Efectes de la TCC sobre la preocupació en deliris persecutoris en una mostra de pacients amb psicosi: Un estudi controlat i aleatoritzat en paral·lel

No és novedós afirmar que els tractaments psicològics per a la millora de la psicosi requereixen una millora substancial. Els autors del present estudi centren el seu enfocament en l'estudi de les experiències psicòtiques de manera individual (per exemple, els deliris), estableixen un model teòric i traslladen aquest coneixement a la pràctica clínica. La intervenció que es proposa es construeix sobre el model teòric, el qual proposa que es consideri un sol factor causal putatiu en el moment d'intervenció; es canviï i s'examini l'efecte sobre l'experiència psicòtica (Freeman & Garety, 2014). Aquesta aproximació s'anomena model causal-intervencionista. I, en aquest estudi, s'examinen els efectes sobre els deliris persecutoris quan es pren la preocupació com a objectiu terapèutic.

Així doncs, l'estudi de Freeman i cols. (Freeman et al., 2015) té com a objectiu principal investigar si la TCC pot reduir els nivells de preocupació en pacients amb psicosi que pateixen deliris. Els autors també exploren el manteniment d'aquests efectes a mig termini, així com la reducció de la preocupació com a mediador dels canvis en els deliris persecutoris.

150 persones entre 18 i 65 anys, amb diagnòstic d'esquizofrènia, trastorn esquizoafectiu o trastorn delirant, amb una puntuació mínima de 3 a l'escala de convicció del deliri en la Psychotic Symptom Rating Scale (PSYRATS, Haddock et al. 1999) i un nivell clínicament significatiu de preocupació, foren reclutats en dos centres diferents de Regne Unit: NHS Foundation Trust d'Oxford i Sourthen Health NHS Foundation Trust. Aquests individus foren assignats de manera aleatòria als dos grups de tractament: TCC més tractament ambulatori habitual o tractament ambulatori únic *(Treatment-As-Usual).*

El tractament cognitiu-conductual consisteix en 6 sessions individuals, dirigides per terapeutes altament especialitzats, durant un període de 8 setmanes. La durada de cada sessió fou d'aproximadament una hora. Les principals tècniques utilitzades en el tractment experimental són: psicoeducació sobre la preocupació, identificació i revisió de les creences positives i negatives respecte de la precupació, increment de la consciència sobre l'inici de la preocupació i facilitadors d'aquesta, ús de períodes de preocupació, planificació d'activitats durant intervals de temps dedicats a la preocupació (incloent-hi la relaxació) i aprendre a 'deixar anar' la preocupació. No obstant, cada cas fou formulat de manera individual a l'inici de la intervenció amb l'anomentat 'cercle de la preocupació'. Aquesta formulació fou discutida amb el pacient en relacio a una preocupació recent. En cas que els pacients estiguessin d'acord, els terapeutes trucaven o enviaven un missatge de text entre sessions per tal de promoure l'ús de les estratègies apreses durant la teràpia en l'entorn habitual de la persona. El tractament ambulatori habitual es pot resumir com aquell que ofereix al pacient prescripció de medicació antipsicòtica, visites per part d'un treballador en salut mental de la comunitat i visites ambulatòries regulars amb el psiquiatre (segons guies de bona pràctica clínica britàniques).

Els moments d'avaluacio de l'estudi foren en línia base (abans del tractament), a les 8 setmanes i a les 24 setmanes. Els avaluadors foren independents i cecs a l'assignació del tractament.

Resumidament, els resultats mostraren que la TCC resulta més eficac per a la reducció de la preocupació quan es compara amb el tractament ambulatori habitual. De manera similar, els pacients assignats de forma aleatòria al grup experimental reporten una reducció significativa dels deliris persecutoris al final del tractament en comparació a aquells pacients assigntas al grup control. Quant a variables secundàries, també s'observa una millora en el nivell de malestar relacionat amb els deliris, així com en el pensament paranoic generalitzat en el grup experimental i no en el grup control. Aquests resultats foren mantinguts als 6 mesos. Pel que fa al paper mediador de la preocupació, els autors conclouen que l'estudi no demostra aquesta mediació però els resultats són consistents amb la literatura prèvia sobre el paper transdiagnòstic de la preocupació i els beneficis secundaris de la reducció d'aquest procés en trastorns tant de tipus neuròtic com psicòtic.

Tal i com es comenta a la introducció de l'article, la implicació clínica principal dels resultats és el disseny d'intervencions de tipus modular, incloent tècniques d'eficàcia provada, i que tinguin com a objectiu diversors factors putatius.

Es tracta del major estudi controlat i aleatoritzat sobre l'eficàcia de la TCC en el tractament de preocupació i deliris en psicosi. És un clar exemple sobre la creixent aplicació i extensió de la TCC per el tractament de la psicosi, no únicament enfocat a biaixos cognitius i reducció de simptomatologia psicòtica, sinó també en aspectes transversals, com és en aquest cas la preocupació o la baixa auto-estima. És altament recomanable la lectura d'algunes experiències per part dels participants quant a la teràpia (també inclosos a la publicació).

Freeman, D., Dunn, G., Startup, H., Pugh, K., Cordwell, J., Mander, H., ...Kingdon, D. (2015). Effects of cognitive behaviour therapy for worry on persecutory delusions in patients with psychosis (WIT): A parallel, single-blind, randomised controlled trial with a mediation analysis. *Lancet Psychiatry, 2(4), 305-313.*

Qui és qui?

Joan Deus

Quan i on vas néixer?

Vaig néixer a Mataró, el 20 de febrer de 1966. Sóc dels pocs mataronins, d'aquella època, que van néixer a l'Hospital de Sant Jaume i Santa Magdalena de Mataró. El meu pare, ginecòleg, va ser qui va portar el part.

Càrrec i situació actual

Cap de la Unitat/Servei de Neurorehabilitació Psicosocial, de l'Institut Universitari de Neurorehabilitació Guttmann. Professor Agregat a temps parcial del Departament de Psicologia Clínica i de la Salut de la Facultat de Psicologia de la Universitat Autònoma de Barcelona. Consultor sènior de Ressonància Magnètica de la Unitat de Recerca en Ressonància Magnètica de l'Hospital del Mar-Parc Salut Mar, de Barcelona. Coordinador del Servei de Psicologia Mèdica del Centre Ginecològic-Psicològic de CGO de Mataró.

On et vas formar professionalment?

Vaig realitzar els meus estudis a la Facultat de Psicologia de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) en la llicenciatura de Filosofia i Lletres Secció Psicologia. Em vaig llicenciar el 1989, últim any amb aquesta titulació ja que el 1990 va sortir la primera promoció amb el títol de Psicologia de la UAB. En 1990-1991 vaig realitzar dos postgraus en Actualització en Psicobiologia Clínica a la UB i en Teràpia de Conducta de la Universitat Pontifícia de Comillas i d'ISEP. De 1991 a 1995 vaig estar a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau realitzant la meva especialització com neuropsicòleg clínic, fent el doctorat amb beca FPI -Formació Personal Investigador-. Vaig finalitzar la meva tesi doctoral en 1995, obtenint el premi extraordinari de doctorat. Vaig estar de 1996 a 2005 a la Unitat de Recerca en Ressonància Magnètica de CETIR grup Mèdic, especialitzant-me en neuroimatge. Després de 2005 fins a l'actualitat en la Unitat de Recerca en Ressonància Magnètica de l'Hospital del Mar-Parc Salut Mar com a consultor sènior de ressonància magnètica funcional (RMf) en la planificació neuro-prequirúrgica. De 1998 a 2003 vaig estar d'adjunt al Servei de Neurologia i de Geriatria del Consorci Hospitalari del Maresme com a neuropsicòleg clínic. En l'àmbit de la psicologia clínica, vaig iniciar la meva activitat assistencial com a consultor clínic i coordinador del Servei de Psicologia Mèdica primer al Centre Mèdic GEMA de Mataró (1995-2002) i després al Centre Ginecològic i Psicològic CGO de Mataró (2002-actualitat). No he fet estades llargues a l'estranger de formació, doncs aquesta l'he fet totalment al nostre país i només he fet un curs d'Estimulació Magnètica Transcraneal a Boston (USA) (1998), essent el primer curs de formació en aquesta nova tècnica de recerca i terapèutica.

Quins personatges o autors destacaries per la influència que han exercit en tu professionalment?

En primer lloc, per ordre històric, a la Dra. Rosa María Raich i Escursell, qui em va introduir en el camp de la Psicologia Conductual i Cognitiva, així com en la recerca en Psicologia Clínica. De fet, amb ella vaig iniciar la meva recerca formal a l'àmbit dels Trastorns de la Conducta Alimentaria, juntament amb el Dr. James Rosen (EUA) fent el primer treball epidemiològic a Catalunya sobre la prevalença de l'anorexia i de la obesitat en comparació a EUA. Això va comportar la meva primera publicació internacional en el *Journal of Eating Disorders* al 1991. Posteriorment, la Dra. Carme Junquè i Plaja em va introduir i formar a l'àmbit de la neuropsicologia quan estava fent la meva residència i doctorat a l'Hospital de Sant Pau i Santa Magdalena. Sóc deixeble de la seva escola de neuropsicologia, segons l'escola neuropsicològica americana. Durant aquests anys de formació vaig poder llegir referents de l'àmbit de la neuropsicologia nacional (Dr/s. Barraquer i Bordas, Peña i Casanovas i Teresa Roig) i internacional (Drs. Marcel Mesulam, Irene Litvan, Muriel Lezak o Todd Feinberg). En l'àmbit de la Psicologia Clínica, els meus autors referents han estat Beck i Salkovskis, preferentment. Finalment, i sense cap mena de dubte, el meu personatge de referència professional i de recerca, en l'àmbit de la neuroimatge i de les neurociències, ha estat el neuròleg Dr. Jesús Pujol i Nuez, especialista en neuroimatge amb ressonància magnètica i molt brillant neurocientífic. Ell ha estat el meu gran mentor i mestre en el camp de la neurociència (neuroimatge, neurologia i neuropsicologia) i clínica neuropsiquiàtrica (neurologia i psiquiatria) des del 1991. Amb ell, la meva trajectòria científica no hagués estat possible, sens cap dubte, així com la visió i coneixement que tinc del funcionament cerebral en les funcions superiors i les emocions.

Quins són els punts que més destacaries de la teva trajectòria professional?

La meva trajectòria professional ha estat versàtil i prolífera, en psicologia clínica, especialment d'adults, neuropsicologia i neuroimatge. Aquesta última ha marcat la meva trajectòria professional i el meu coneixement en neurociències. He estudiat la psicologia clínica, des de la vessant més neurocientífica, intentant relacionar tots aquells aspectes emocionals i neurognitius amb els circuits cerebrals involucrats. Això m'ha permés tenir una visió molt neurobiològica, tant dels trastorns mentals com de les tècniques d'intervenció psicològica cognitiu-conductual, que crec que actualment podem verificar i objectivar la seva eficàcia amb tècniques de neuroimatge. A més, he intentat aplicar els meus coneixements de neuropsicologia als trastorns mentals, per delimitar els seus possibles dèficits cognitius. Tota aquesta visió m'ha permès dedicar-me a la docència universitària i no universitària, a la recerca i, sobretot, a l'assistència clínica que no he deixat mai (més de 26.000 hores d'assistència clínica) i que he intentat que enriqueixi la meva capacitat docent i, juntament amb els coneixements de la recerca, la meva capacitat assistencial.

Qualsevol excusa es bona pel Joan si es tracta de gaudir d'una bona estona en família >>

Quan iniciem el contacte amb la teràpia cognitiva, destacaria la influència de l'Aaron Beck, del Meichembaum i de l'Ellis. Vaig poder assistir a workshops que van fer a Madrid, al Cinteco. Eren també els inicis però ben aviat vam adonar-nos que podíem afegir-ho i complementaven l'enfocament conductual.

El meu treball amb nens i adolescents comportava treballar amb els pares. Sovint apareixien problemes personals i de parella i em demanaven ajuda. I volien que ho fes jo perquè ja em coneixien. Això em va conduir a iniciar-me en la Teràpia de Parella, encara que no vaig deixar del tot la meva feina amb joves i nens fins força més endavant. Pel que fa a la Teràpia de Parella, el primer que em va ajudar a introduir-m'hi va ser en Miguel Costa, que treballava a Madrid.

Explica en quins projectes professionals estàs embrancat actualment i quins tens en perspectiva

Actualment, sóc l'investigador principal de la neurobiologia i psicopatologia del dolor crònic amb síndromes de sensibilització central, com la fibromialgia, havent aconseguit tres projectes de recerca consecutius des de 2007 fins l'actualitat. Sent la neuroimatge, la psicopatologia i la cognició les eines d'estudi central, participo com a investigador en projectes de l'estudi de la sacietat i la gana en el síndrome de Prader-Willi i en obesitat amb pacients candidats en cirurgia bariàtrica, en els marcadors neurocognitius i de neuroimatge en pacients amb Síndrome de Down per predir la seva possibilitat en desenvolupar la malaltia d'Alzheimer i en l'efecte de la pol·lució i addiccions al joc en el desenvolupament cerebral en nens. Finalment, i com a cap de Servei de Neurorehabilitació Psicosocial, participo en l'estudi de l'eficàcia d'un programa de neurorehabilitació informatitzada i personalitzada, on la seva programació es fonamenta segons premisses d'intel·ligència artificial, en diferents patologies da dany cerebral adquirit i de neuropsiquiatria.

Què n'opines sobre l'estat actual de la teràpia cognitivoconductual? Cap a on penses que s'hauria d'encaminar?

És la teràpia de primera elecció, sens dubte, per la intervenció en la majoria de pacients amb trastorns mentals, però pensem que no la única, i la més eficient segons la evidència científica. No obstant, hem de pensar que alguns pacients amb trastorns mentals tenen dèficits cognitius i que necessiten una rehabilitació cognitiva addicional considerant el que s'anomena, actualment, la cognició social. La teràpia cognitiu-conductual ha d'anar-se enriquint, a més, de les noves tècniques terapèutiques, anomenades de tercera generació i objectivar la seva eficàcia, ja constatada clínicament, amb proves neurobiològiques objectives com la neuroimatge. Aquest últim camp obre unes noves i grans perspectives d'estudi per poder entendre els circuits neurals que participen en totes aquestes tècniques i donar una evidència més irrefutable de la seva eficàcia terapèutica.

Quines són les teves aficions? Què t'agrada fer quan no estàs treballant?

La meva principal afició és poder estar amb la meva família, el meus tres fills i la meva dona, doncs durant la semana laboral poca estona els puc dedicar. Prendre una copa amb els meus amics, que ho faig poc, per parlar de les nostres coses. M'agrada llegir un bon llibre de novel·la històrica al meu petit jardí de casa, passejar a la meva gossa 'Sant Bernat' 'Nala' pel camp amb el meu fill petit i la meva dona, poder anar a esquiar de tant en tant amb els meus fills grans i anar a una platja amb poca gent per poder escoltar tranquil·lament les onades petar a la vora del mar.